GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ȘI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe treĭ lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 117. Mercurĭ 11 (23) Iulie 1884.

Brașovŭ în 10 (22) Iulie.

Madame Adam, cunoscuta scriitóre francesă, care se îndeletnicesce cu politica, o esceptiunală ocupațiune la femei, a rĕmasŭ, se vede, așa de încântată de priimirea, ce i-au făcut'o Ungurii când înainte cu câteva lunĭ a visitatŭ Peșta și ciardașulŭ, ce l'a jucatŭ în salonulŭ unui aristocratŭ ungurŭ, trebue că i-a făcutŭ o impresiune atâtŭ de mare încâtŭ s'a hotărîtŭ sĕ scrie despre Maghiarĭ, spre a'ĭ lăudá și a înălțá la cerŭ mai alesŭ pretinsulŭ lorŭ liberalismŭ.

Era timpulŭ supremŭ ca sĕ se mai găséscă cineva, care sĕ iea în apĕrare liberalismulŭ unguresců, care este în periculŭ se móră de anem ă fără ca lumea sĕ iea vr'o notiță despre elŭ și fără ca sĕ i se scrie măcar unŭ necrologŭ cum se cade în care sĕ se esprime părerea de rĕu a cetățenilorŭ, că l'au perdutŭ făr' de veste.

Madame Adam a fostŭ alésă de providență spre a dá unŭ lustru nou stégului feștelitŭ alŭ liberalismului modernŭ unguresců. Ea s'a și încercatŭ alŭ împodobì cu fluturĭ lucitorĭ de aurŭ, dér se cunósce fórte bine din apropiere, că aurulŭ este falsŭ și fără prețŭ.

Intr'unŭ capitulŭ asupra „naționalitățilorŭ din Ungaria," Madame Adam susține, că Maghiarii sunt generoșĭ și dreptĭ față de popórele nemaghiare și că nicĭdecum nu voescŭ a-le nimici. Asta este opiniunea ce a câștigat'o marele politicŭ femininŭ din întâlnirea și petrecerea cu somitățile societății maghiare din Pesta; prin țéră n'a umblatŭ Madame Adam și póte că n'a vĕȡutŭ în viața ei unŭ Românŭ orĭ unŭ Sêrbŭ, orĭ unŭ Sasŭ din regatulŭ S-luĭ Stefanŭ.

Ceea ce scie dênsa séu, mai bine ȡisŭ, ceea ce i s'a spusŭ de cătră cei, carĭ au ospĕtat'o la Pesta este, că odinióră Maghiarii viindŭ din Asia ne-au luatŭ nouĕ autohtonilorŭ pămentulŭ celŭ stăpâneamŭ și ne-au subjugatŭ; dér n'au făcutŭ și ei ca alții, carĭ nimiceau pe cei subjugațĭ, „ci ne-au lăsatŭ sĕ trăimŭ."

Ce generositate! Așa ȡicea și vulpea, că n'a mâncatŭ strugurii la carĭ nu putea ajunge, pentru că au fostŭ prea acri.

Madame Adam a mai aflatŭ, că la 1848 Austria cu „divide et impera" alŭ ei a sciutŭ sĕ seducă pe naționaliștĭ. „Ungaria," ȡice ea, „care s'a luptatŭ în contra tiraniei, pentru drepturile și libertatea ei ar fi făcutŭ sĕ se împărtășéscă și naționalitățile, pe carĭ le guverná, din victoria ei; dér după ce a fostŭ învinsă cu ajutorulŭ rescólei lorŭ sângerióse, *s'a mâniatŭ* pe ele și póte că și acum sêmte acéstă mânie."

Este adevĕratŭ, că Maghiarii de când au ajunsŭ la guvernŭ nu facŭ decâtŭ așĭ rĕsbuná pentru rĕscóla dela 1848 cum și-au fostŭ rĕsbunatŭ pân'atuncĭ pentru cea dela 1784. In privința acésta scriitórea francesă a fostŭ bine informată, dér ne va iertá, décă într'o astfelŭ de purtare rĕsbunătóre a Maghiarilorŭ nu putemŭ descoperí nicĭ leacŭ de generositate.

Dér Madame Adam nu privesce la naționalitățile nemaghiare ca la nisce popóre carĭ compunŭ și constituescŭ statulŭ, ci ca la nisce popóre subjugate, carĭ stau în serviciulŭ specialŭ alŭ rassei maghiare și a cărorŭ interese nu se cuprindŭ în ceea se se înțelege sub cuvêntulŭ „interesulŭ statului."

A învĕțat-o bine celŭ ce-a învĕțat-o teoria despotismului unguresců, care ne ȡice: ce vĕ mai jăluițĭ că vi se face nedreptate, și că sunteți amenințațĭ, când după ce v'amŭ subjugatŭ putémŭ se vĕ omorîmŭ și totușĭ v'amŭ lăsatŭ sĕ trăițĭ. Décă datele istorice sunt esacte séu nu este o cestiune ce privesce pe instructorŭ, nu pe scolarŭ, și Madame Adam se vede că are mare încredere în instructorii ei, căcĭ scrie nisce grosolane neadevĕrurĭ istorice cu-o nonșalansă și cu-o superficialitate adevĕratŭ femeiéscă.

Vomŭ revení încă asupra scrierei dómnei Adam, care, nu se póte negá, cuprinde și unele părțĭ interesante și pline de spiritŭ. Este regretabilŭ numai că o scriitóre atâtŭ de talentată a fostŭ sedusă a crede, că noi Nemaghiarii n'avemŭ nicĭ o causă de a fi nemulțămițĭ cu Maghiarii, și că amŭ pĕcătui luptându-ne în contra lorŭ, carĭ ne respectă interesele, obiceiurile, limba și Dumneȡeu mai scie câte tóte.

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.«)

Paris, 22 Iulie. — Alaltaerĭ s'au ivitŭ douĕ casurĭ de mórte de coleră sporadică.

In cursulŭ nopții au murítŭ de coleră în Toulon 28, ér în Marsilia 35 de persóne.

Cronica ȡilei.

Mâne Miercurĭ în 11/23 Iuliu la 3 óre d. a. va fi érășĭ adunare generală a representanței orașului Brașovŭ. In ședința de mâne se va alege și comisiunea de 9 pentru esaminarea statutului de pășunitŭ și sunt și alte propunerĭ și raporturĭ însemnate la ordinea ȡilei.

*

In întâia jumĕtate a lunei Augustŭ se vorŭ concentrá în Cracovia tóte trupele din Galiția, pentru scopurĭ tactice. Intre problemele ce vorŭ avé sĕ deslege, cea dintâiu este asediarea și apĕrarea fortărețeĭ nou armate Cracovia.

*

Musicele militare din Viena au primitŭ ordinŭ, sĕ studieze imnurile rusŭ, englesŭ și sêrbescŭ. Se crede, că vorŭ fi visite înalte în Viena.

*

Senatulŭ academicŭ alŭ universității din Cernăuțĭ a hotărîtŭ sĕ céră dela ministrulŭ cultelorŭ înființarea unei facultățĭ de medicină pe lângă aceea universitate.

*

Relativŭ la scirea despre încercarea farmacistului din Borszék de a se sinucide, mai primimŭ informațiune că a făcutŭ acésta din causa sĕrăciei. Avea sĕ susțină treĭ surorĭ tinere și era apoi și înglodatŭ în datorii. — Sunt căldurĭ marĭ pe acolo acum.

*

Comisiunea administrativă a comitatului Csik a primitŭ propunerea vice-prefectului, ca sĕ se céră ministrului de interne reformarea legii electorale, întrândŭ în vigóre chiarŭ la viitórele alegerĭ pentru dietă. Propunerea a fostŭ motivatŭ prin sbuciumările demagogice în timpulŭ ultimeĭ perióde electorale.

*

Din Gacico și Bilec au sositŭ scirĭ, că au apărutŭ bande de insurgențĭ, dintre care una tare de 300 de ómenĭ, sub conducerea lui Peco Pavlovici a intratŭ din Vranja pe la Novi-Bazar în Erțegovina; a doua de 500 de ómenĭ, sub Stoian Covacevicĭ a venitŭ din Danilovgrad. Acéstă bandă din urmă s'a împărțitŭ în 20 de micĭ despărțăminte, ca sĕ pórte rĕsboiu de guerilla. Nesiguranța din partea acestorŭ bande e mai mare în ținuturile Foca și Vjsegrad.

*

»Narodni Listy« află dela corespondentulŭ sĕu din Cettinje, că în urma protestului prințului Nichița în contra armării forturilorŭ dela Bilec și Coryto, comandantulŭ Bosniei și Erțegovinei, baronulŭ Appel, din ordinulŭ ministrului de rĕsboiu austriacŭ a sistatŭ armarea forturilorŭ de-a lungulŭ granițelorŭ Muntenegrului. Fortificațiunile terminate se vorŭ ocupá numai de infanteria fără tunurĭ. Totodată se va așeȡa unŭ cordonŭ de-alungulŭ granițelorŭ muntenegrene ca sĕ împedece trecerea bandelorŭ de insurgențĭ. Conflictulŭ e numai aplanatŭ, până ce o comisiune internațională va regula granițele dintre Muntenegru și Erțegovina, în basa tractatului din Berlin.

*

Cu privire la prelungirea mandatelorŭ de deputațĭ se crede, că guvernulŭ unguresců va sprijiní proiectulŭ partidei liberale. Sigurŭ nu se scie încă de o vorŭ stabilí pe 4 séu pe 5 anĭ.

*

Intâlnirea împĕraților Austriei și Germaniei va fi în Ișl. ȡiua întâlnirii nu e fixată, dar se crede că va fi între 7 și 10 Augustŭ.

*

Legea, ce interȡice comerciulŭ ambulantŭ în România, silesce pe Jidovii de acolo sĕ-șĭ caute altă patrie. In Bucurescĭ și Iașĭ s'au formatŭ comitete, carĭ sĕ îngrijéscă de emigrarea lorŭ. Mulțĭ mergŭ în Bulgaria și Sêrbia, alții în America nordică și mai puținĭ spre Mexico. Numĕrulŭ celorŭ emigrațĭ până acum se sue la 760. — Mereu numai înainte!

*

O fóiă din Praga primesce din Bucurescĭ scirea că oposiția ar plănui sĕ detroneze pe regele Carolŭ și sĕ aducă în locu-i pe ducele de Edinburg.

Fóia din Praga, pare-ni-se, vré sĕ se'ntrécă în scirĭ sensaționale cu ȡiarele americane.

*

»N. F. Prese« scrie cu privire la scirea dată de »Independința română,« că ambasadorulŭ austro-ungarŭ din Bucurescĭ Mayr ar avé de gândŭ se céră dela guvernulŭ românŭ oprirea sĕrbării centenarului lui Horia: »In ce chipŭ a ajunsŭ »Indépendance roumaine« sĕ cunóscă așa de bine intențiunile Baronului Mayr, noi nu scimŭ, dar »Indépendance roumaine« putea sĕ scie, că fără a fi însărcinatŭ de ministrulŭ de esterne din Viena, elŭ nu póte face pretensiunĭ. Abia putem crede, că se va întâmplá acésta.«

*

Consululŭ turcescŭ din Cetinje Cevat Efendi a făcutŭ cunoscutŭ că în curĕndŭ vorŭ sosí în Cetinje comisarĭ turcescĭ, ca sĕ reîncépă lucrările pentru regnlarea granițelorŭ spre Turcia. Prințulŭ Nichița a numitŭ deja comisarĭ.

*

Biroulŭ centralŭ alŭ conservatorilorŭ din Vestminster a adresatŭ unŭ manifestŭ cătră partisanii sĕi din tótă țéra, îndemnându-i sĕ țină meetingurĭ, desaprobândŭ politica guvernului din Egipetŭ și cerêndŭ o disolvare câtŭ mai grabnică a parlamentului. Primulŭ meetingŭ se va țíné în Londra.

*

Prințulŭ Nichița a renunțatŭ la călĕtoria sa în străinătate, fiindŭ-că e bolnavŭ.

Prințulŭ de corónă alŭ Germaniei și România.

In numĕrulŭ sĕu de Sâmbâtă 7/19 Iulie, „Neue Freie Presse« scrie următórele cu privire la viitórea visită a prințului moștenitorŭ germanŭ în Bucuresci:

„Dândŭ ascultare unei invitărĭ pentru o sĕrbare familiară, regele României făcu astă véră o visită la curtea din Berlinŭ. Acéstă visită, — mai alesŭ că îndată după ea făcu și ministrulŭ-președinte românŭ Brătianu o călătoriă până la principele Bismarc în Gastein — se prive atuncĭ ca o dovadă, că influința ruséscă a fostŭ învinsă în Bucurescĭ de influența alianței austro-germane și se vorbia cu mulțămire de alipirea statelorŭ mai micĭ europene la alianța Europei centrale, la care cu ceva mai înainte se alaturase și Sĕrbia. Intr'aceea își îndeplinî și Rusia apropierea sa de cele doue împĕrății aliate, dar de rivalisarea pentru preponderanța sa diplomatică în Bucurescĭ nu se lăsà și numai acuma suntŭ câteva ḑile turbatele erupțiunĭ ale opoșițiunei române, ce se apropiă de inspirațiunile ruse, au datŭ pe față ascunsele subminărĭ, pe care necurmatŭ, dar cu mai multă precauțiune póte, le continuă Rusia, nevoindŭ sĕ scape Romania din cerculŭ puterii sale. Cu atâtŭ mai însemnătóre este déră vestea, că principele de corónă germanŭ va întórce visita Regelui Carolŭ la Bucurescĭ. Principele de corónă alŭ Germaniei este heroldulŭ trimisŭ, sĕ câștige simpatii împĕrăției germane și acéstă a sa problemă și-a împlinit'o elŭ de minune în Roma și în Madridŭ. Persóna sa, amabilitatea purtărei sale suntŭ par'că anume făcute, sĕ câștige inimile ómenilorŭ și fără îndoélă îi va și reușî lui, sĕ le insufle unŭ prietinescŭ respectŭ Românilorŭ și oposițiunea, care se îndreptă deja fățișŭ împotriva regelui din casa Hohenzoller, o va domolî elŭ numai prin presența sa în cetatea dela Dâmbovița.

»Acestŭ neobicinuitŭ sprijinŭ, ce-lŭ dă Germania d-lui Brătianu, îi este acestuia fórte binevenitŭ. Grea luptă trebue sĕ lupte elŭ, pentru a se apĕrá împotriva oposițiunei parlamentare, ce i se face și numai înțeleptei sale energii trebue sĕ-i atribuimŭ împrejurarea, că s'au stabilitŭ relațiunĭ de amiciție între România și cele douĕ împĕrății germane, cu tóte că esistă unŭ puternicŭ curentŭ opusŭ, alŭ cărui isvorŭ după cum presupunŭ politicii din Bucurescĭ, este casa ambasadorului rusescŭ de acolo. Studenții îlŭ flueră pe strade, poporulŭ îlŭ batjocuresce pe ulițe în ḑiua mare, și după spatele tuturora se ascundŭ autorii intelectualĭ, acele gurĭ marĭ dintre carĭ unulŭ d-lŭ Grădișteanŭ, ofensà nu de multă vreme Austro-Ungaria printr'o cuvêntare ținută cu prilegiulŭ desvĕlirei statuei lui Stefanŭ celui Mare. Brătianu se afirmă de prietinŭ alŭ alianței Austro-Germane și ăsta este unŭ pĕcatŭ de mórte în ochii Românilorŭ rusofilĭ. Elŭ paréză ce-i dreptŭ, cu multă dibăciă tóte atacurile îndreptate în contra lui și modulŭ cum duse la sfêrșitŭ cea mai nouă crisă ministerială, arată lămuritŭ, câtŭ de superiorŭ e elŭ în amêndouĕ camerele României față cu dușmanii sĕi; totușĭ, brutalele încercărĭ de revoltă, carĭ de câte-va ḑile au umplutŭ de sĕlbatice sgomote orașulŭ Bucurescilorŭ, dovedescŭ, că pentru érnă trebue sĕ așteptămŭ hotărîtóre lupte între Brătianu și oposițiune și este unŭ bunŭ semnŭ, că principele de corónă alŭ Germaniei a fostŭ alesŭ sĕ facă visita sa la Bucurescĭ și astfelŭ înainte de a se decide lupta sĕ sprijinéscă moralicesce pe d-lŭ Brătianu și politica lui.

„Stă în firea alianței austro-ungare, a pune orĭ și care acțiune de curtesie sĕu diplomatică, ce-o întreprinde unulŭ din amêndoi contractanții, și pe séma celuilaltŭ. Dacă călătoria din Orientŭ a principelui de corónă Rudolfŭ a înălțatŭ prestigiulŭ și autoritatea celorŭ douĕ împĕrății din mijloculŭ Europei între poporele peninsulei balcanice, visitele principelui de corónă germanŭ în Roma și în Madridŭ nu au fostŭ binevenite numai împĕrăției germane, ci și Austro-Ungariei. Amêndoi aliații își împartŭ lucrulŭ, pentru a câștigá simpatii și în Ostŭ și în Vestŭ pe sama intereselorŭ lorŭ. Astfelŭ visita, ce principele de corónă alŭ Germaniei o va întórce regelui României, va avé și pentru Austro-Ungaria îmbucurătórea urmare, că politica lui Brătianu, ce graviteză spre apusŭ, va prinde rădăcinĭ mai adêncĭ la poporulŭ românŭ față cu intrigile ruso-file ale oposițiunei. Ba putemŭ ḑice chiar, că nemijlocita urmare, ce așteptămŭ dela călătoria princepelui de carónă germanŭ în România, va cădé pe séma Austro-Ungariei, care mai multŭ se intereséză, decâtŭ Germania, sĕ strîmtoreze influența Rusiei în Bucurescĭ. Germania nu are alt-ceva de gândŭ cu aceste misiunĭ, întru câtŭ ele se îndreptă spre Orientŭ, decâtŭ susținerea păcii; Austro-Ungaria însă lucră sĕ sdrobiască pentru Rusia ori ce cale pe care și-arŭ puté lățí ea propaganda sa anti-austriacă preste tóte statele vecine dela Prutŭ până la Bosforŭ și la Marea adriatică.«

»Neue Freie Presse« vorbesce apoi de visita, ce regele Carolŭ alŭ României va face regelui Milanŭ alŭ Sĕrbiei și ḑice, că acéstă întêmplare încă își are isvorulŭ în apropierea politicei guvernului românŭ de politica alianței austro-ungare, de care Sĕrbia mai de multŭ încă s'a alipitŭ. Milanŭ e prietinulŭ Austriei și de arŭ esista legăturĭ mai strênse între Rusia și România, atuncĭ ḑice fóia vienesă, »de bună sémă Petersburgulŭ arŭ fi împedecatŭ visita Regelui Carolŭ la Belgrad.« Visita acésta, mai ḑice ea, »e unŭ triumfŭ alŭ alianței austro-germane, care se va pronuțá mai lămuritŭ la tómnă, când principele de corónă germanŭ va intra în Bucurescĭ ca unŭ óspe binevenitŭ.«

Crimele anarchiștilorŭ.

Cercetarea ce se face tocmai acuma la tribunalulŭ militarŭ din Viena contra anarchistului Kammerer a scosŭ la lumină descoperirĭ interesante, și-a arĕtatŭ legătura unui șirŭ de crime sângeróse, carĭ cu câteva lunĭ înainte puseră lumea în agitațiune și în spaimă, și făcéu societatea sĕ crédă, că esistă o conjurațiune ramificată în contra siguranții statelorŭ, și în contra vieții și proprietății cetățenilorŭ lorŭ.

Din ce în ce mai multŭ se complectéză icóna crimelorŭ anarchistice ce s'a sĕvêrșitŭ în Strassburg, Stuttgart, Floridsdorf și Viena și din mărturisirile lui Kammerer și din alte probe totŭ mai multŭ se lămuresce lucrulŭ, că erau numai trei persóne carĭ au plănuitŭ și esecutatŭ omorurile și atentatele. Dintre aceștĭ trei ucigașĭ doi se află în mânile justiției, pe cândŭ despre alŭ treilea sunt numai presupunerĭ vage, fiindcă nicĭ gura lui Stellmacher nicĭ a lui Kammerer nu se deschide, pentru ca sĕ numéscă pe acela a căruia descoperire ar fi de mare importanță pentru autoritățĭ. Omorîrea comisarului de poliție Hlubek și a detectivului Block în Floridsdorf, atentatele în contra farmacistului (apotecarului) Linhart în Strassburg, și în contra bancherului Heilbronner în Stuttgart, omorîrea îngrozitóre a bancherului Eisert și a copiilorŭ sĕi sunt numai fapta a trei indiviḑĭ dintr'unŭ partidŭ, și mai multe indicii arată, că acei adepțĭ ai democrației sociale, carĭ protestară în contra a orĭ-ce solidaritate cu acei indiviḑi, carĭ vorŭ sĕ reformeze societatea, prin fapte criminale, au pututŭ face acésta în consciință și în cugetŭ curatŭ.

Decă se póte privî ca doveditŭ, că banda ucigașă internațională anarchistică, care a operatŭ în Elsația, Würtemberga și în Austria se compunea numai din trei persóne, ușorŭ amŭ ajunge la convicțiunea — ḑice »Morg. P.« — că anarchismulŭ, atâtŭ de primejdiosŭ statului și cetățenilorŭ, totușĭ nu s'a lățitŭ așa de tare după cum s'a creḑutŭ la începutŭ, cândŭ se sevêrșiră cincĭ crime îngrozitóre într'unŭ timpŭ fórte scurtŭ, despre carĭ sĕu se sciea, sĕu se presupunea, că le-au comisŭ anarchiștii. Pentru societate este unŭ mare bine, că după constatările de până acum anarchismulŭ n'a luatŭ marĭ dimensiunĭ.

Corupțiunea la culme.

»Tageblatt« din Sibiiu constată spre rușinea guvernului actualŭ faptulŭ, că »în 23 Iuniu st. n. notarulŭ din Iaadŭ a conchematŭ pe toțĭ alegĕtorii, carĭ au votatŭ cu guvernulŭ și i-a remuneratŭ pe fie-care cu câte unŭ florinŭ. Numai primarulŭ Græf a refusatŭ ofertulŭ din motivulŭ, că dînsulŭ nu voiesce sĕ-i ḑică lumea, că și-a vêndutŭ votulŭ sĕu. Totŭ așa s'a întêmplatŭ și în St.-Georgiu și în alte comune săsescĭ! — Astfelŭ de mijlóce a întrebuințatŭ guvernulŭ spre a-șĭ ajunge scopulŭ. Sieb. d. Tagblatt se căiesce amarŭ, că corupțiunea a începutŭ sĕ bântue și pe Sașĭ, cu tóte că ei sunt într'o stare mai bună materială, apoi încheiă așa:

»Unŭ guvernŭ, care are câtŭ de puțină pricepere de basa unui statŭ, nu póte și nu trebue sĕ se susțină prin astfelŭ de mijlóce neiertate; căcĭ acestea nimicescŭ onestitatea și caracterulŭ lui de o parte, de altă parte corupŭ pe unii din cetățenĭ, carĭ dedațĭ odată, așa vorŭ urma de câte orĭ va fi vorba sĕ-se foloséscă de drepturile, ce le competŭ. Corupțiunea începută odată iea dimensiunĭ totŭ mai marĭ; interesulŭ comunŭ de scólă, biserică, națiune și patriă devine o marfă de vêndutŭ, da, răpiți-i poporului sêmțulŭ sĕu de morală, depravați-lŭ prin corupțiunea vóstră, și l'ațĭ despoiatŭ, de totŭ ce este mai scumpŭ și mai sfântŭ între ómenĭ, l'ațĭ despoiatŭ de moralitatea sa.«

Corespondența nóstră din Comitate.

Biserica-albă, 15 Iuliu st. n. 1884.

Ḑiua următóre, Sâmbâtă, a petrecut'o iubitulŭ nostru deputatŭ în comuna Mercina la protopresbiterulŭ I. Popoviciu. Ací a cercetatŭ pe veteranulŭ învĕțătorŭ Gurgutŭ, care surprinsŭ de acéstă destingere în terminĭ aleșĭ a mulțămitŭ iubitului sĕu óspe. Séra corulŭ plugarilorŭ a făcutŭ o serenadă, la care a participatŭ mai tótă comuna. S'au cântatŭ 2 piese, compuse anumitŭ pentru acéstă ocasiune. Mâneḑĭ desŭ de dimineță vedeai cum înviau stradele, cum poporulŭ în vestmêntŭ sĕrbătorescŭ le percurge, prin strigăte de „sĕ trăiască Babeșŭ.« Pe la 6 óre de dimineță trémurile dedeau signalulŭ de adunare și după ce s'au postatŭ poporulŭ pe piața școlei, Babeșŭ condusŭ de protopopulŭ I. Popoviciu întêmpinândŭ pe óspele doritŭ cu o vorbire alésă, potŭ ḑice clasică, în terminĭ plinĭ de bucuriă dedŭ espresiune convingerei și simțirilorŭ și strigă unŭ »bine ai venitŭ!«

Babeșŭ surprinsŭ de atâta alipire, în o vorbire de aprópe una óră asigură poporulŭ despre îngrijirea-i consciințiósă și că-i va fi fidelŭ interpreŭ alŭ dorințelorŭ sale la loculŭ competentŭ.

Unŭ cortegiu de 14 feciorĭ aleșĭ, foști militarĭ gingașĭ și curațĭ în îmbrăcăminte sĕrbătoréscă, cu panclice vinete pe peptŭ și cu arme provĕduțĭ, în mersŭ militarŭ între „sĕ trăéscă Babeșŭ« petrecŭ pe Babeșŭ până la locuința, unde dândŭ salve, cu poporulŭ adunatŭ își luară rĕmasŭ bunŭ, dela iubitulŭ deputatŭ, pe care cu o mulțime de călărețĭ și 20—30 de trăsurĭ îlŭ petrecură până în comunele vecine. La hotarŭ îlŭ întêmpinară Vrănenii asemenea cu multe trăsurĭ, apoi așa printre urărĭ de mii de vocĭ apropiindn-ne de comuna Fertofŭ poporulŭ așteptá cu sete sosirea nóstră. Preotulŭ Pranciovanu salută pe alesulŭ ablegatŭ, care după o cuvêntare plină de învĕțăturĭ la invitarea acestuia cercetă biserica nouă a acestei comune, o zidire imposantă de architectulŭ probatŭ Diaconu, apoi cercetă scóla, și după câte-va visite d. Babeșŭ își luà rĕmasŭ bunŭ dela acéstă comună.

La hotarulŭ Vraniuțului zărimŭ o mare de adunațĭ. 33 de călărețĭ cu economulŭ Josimŭ Prevanitura ca conducĕtorŭ în frunte ne cuprindŭ și ne conducŭ spre direcțiunea poporului adunatŭ.

Nu sciu fostau primirea lui Cesarŭ după bătălia dela Thapsus în anulŭ 46 a. Ch. pe când venise în Roma, mai imposantă, mai însuflețitóre; mai triumfală decâtŭ ce amŭ vĕḑutŭ aicea.

Șése carĕ cu câte 4 boi erau postate de-a drépta și de-a stânga șoselei pe unde trecémŭ. Cununĭ de florĭ împodobéu cornele, totŭ așa cununĭ spatele boilorŭ, clopote marĭ grijite și lucióse la curele netede erau legate la grumazulŭ acestorŭ vite. Unulŭ conducea funia, altulŭ pocnia sbiciulŭ, alŭ treilea era conducĕtorŭ. Carĕle erau provĕḑute cu arcurĭ de triumfŭ ce purtau inscripția de »bine ai venitŭ!« In unulŭ erau bĕtrânii, în celălatŭ totŭ fete alese, frumsețele satului, în costumŭ sĕrbătorescŭ, în alŭ 3-lea erau tinerii și în alŭ 4-lea nu vedei alta de câtŭ capete góle. Aceste carĕ făcéu capulŭ șirului de preste sute de trăsurĭ. Numai, în pasŭ putéi înaintá. Petrecuțĭ de marea de poporŭ peste podulŭ cu arcurĭ, înaintea scólei ne-amŭ opritŭ unde era pregătită primirea. Salutatŭ a fostŭ delegatulŭ de unŭ scolarŭ Miocŭ Martinŭ și de teologulŭ Petru Belu. Babeșŭ și ací a cuvêntatŭ peste o oră.

Răcășdia asemenea a escelatŭ, preotulŭ Iónŭ Luca și economulŭ Nicolae Simeonŭ au ținutŭ vorbirĭ de întêmpinare, ambele pline de zelŭ și entusiasmŭ.

Luândŭ rĕmasŭ bunŭ dela acéstă comună, plecarămŭ spre Ciuchiciu, care comună trămisese unŭ banderiu de 40 călărețĭ înaintea óspeților la comuna Răcășdia. La marginea hotarului Răcășdia i-a așteptatŭ într'o calescă cu 4 cai, erá soția tênĕrului G. Nădășianu, carea într'unŭ vestmêntŭ pitorescŭ, costumŭ naționalŭ de mare eleganță, părea: „Din ceriu ești o minune, Și dulce-i glasulŭ tĕu.« Ea a presentatŭ doritului delegatŭ unŭ buchetŭ de florĭ arangiatŭ cu multŭ gustŭ.

La isvorulŭ satului, într'unŭ câmpŭ poeticŭ, sute de ómenĭ, fete și muierĭ, micĭ și marĭ, toțĭ îmbrăcațĭ sĕrbătoresce (douĕ cară cu câte 6 boi împodobițĭ cu florĭ și crengĭ verḑĭ) în frunte cu frații Nădășienĭ îmbrăcațĭ ca curcanĭ și cu nația venită dela Macoviște pedestru, în frunte cu preotulŭ și învĕțătorulŭ, era a doua respective a treia grupă pentru bineventare.

Aicĭ așteptau cu nerăbdare jucândŭ cu toții hora lui Babeșiu.

Unŭ aspectŭ mai imposantŭ nicĭ că am vĕḑutŭ. Aicĭ érășĭ fără de călărețĭ, mai erau și douĕ carĕ cu câte 6 boi, tótă părechia de rasă deosebită; care erau acoperite cu arcurĭ de triumfŭ de bine ai venitŭ și boii împodobițĭ cu florĭ.

Oratorii întêmpinătorĭ au fostŭ: economulŭ Salic, Nicolae Constantinoviciu stud. de a VI clasă și Georgiu Lințiu.

Prânḑulŭ demnŭ și de unŭ Luculus, a fostŭ la frații Nădășianĭ.

In intervalulŭ dela 4 óre după améḑĭ au fostŭ în comunele Nicolințiu, Rusova-noua și vechiă, Berliște, Mircovațiu. Ciorda și Samu întêmpinatŭ în totŭ loculŭ cu același entusiasmŭ. Căruțele și călăreții ce acompaniau mersulŭ triumfalŭ nu mai avéu capĕtŭ și numĕrŭ. Prin tóte comunele erau rădicate și în câte trei locurĭ arcurĭ de triumfŭ, toțĭ numai pe Babeșŭ doriau a-lŭ vedé și ferice se ținé, care numai vestmintele baremŭ i putea atinge. Am vĕḑutŭ primire imposantă, și însuflețire, dară despre unŭ astfelŭ de gradŭ alŭ entusiasmului nicĭ ideă n'am avutŭ. Ca sĕ atingĭ tóte lucrurile ți-ar trebui ḑile întregĭ, ér ale descrie cum au fostŭ, e imposibilŭ, pentru aceea nisuescŭ a fi scurtŭ.

Frumósa vorbire de întêmpinare a ținut'o preotulŭ

Avramescu tênĕrulŭ, preotulŭ Muca din Jacu dar dintre toţĭ oratorii după modesta mea părere s'a distinsŭ prin elocinţa şi predarea sĕrbătoréscă învĕţătorulŭ Gaitovicĭ din Mircovaţŭ.

Nu potŭ a nu mai amintí aci, ca completare a corespondenţei trecute că, pe lângă tóte şicanele avute, bravŭ s'a purtatŭ la alegerĭ: preotulŭ şi învĕţătorulŭ Dimitrie Petroviciu din Locotanŭ, părintele Popoviciu din Potocŭ cu puţineiii sĕi aderenţĭ; deşi în anii trecuţĭ ni-au fostŭ inimicĭ, de astă dată suntemŭ îndestuliţĭ, dar pe viitorŭ dorimŭ mai multŭ, onórea preotului şi alegĕtorilorŭ din Bogodinţĭ, aicĭ aşteptămŭ pe viitorŭ sĕmênţă pură sĕ aducă rodŭ îndecitŭ; onóre şi mulţămită pentru zelulŭ desvoltatŭ preoţilorŭ Avramescu tîn. şi bătrênulŭ şi Vinca din Nicolinţŭ, preoţilorŭ şi inteleginţei din Răcăşdia şi bravului economŭ de aci Nicolae Simeon, preotului şi alegĕtorilorŭ din Jam, éră faţă de preoţii Adamŭ Popoviciu şi Petru Cerbulŭ din Iladia, carĭ nicĭ n'au luatŭ parte la alegere, trebue sĕ ne esprimămŭ părerea de rĕu, că de astă dată nu au fostŭ la culmea misiunei lorŭ, ci s'au lăsatŭ seduşĭ sĕu intimidaţĭ de interesele fixe ale unorŭ ómenĭ, carĭ nu merită nicĭ o sprijinire, ba de şi sunt de nemulŭ nostru, ca fii vitregĭ ai poporuluí trebue persecutaţĭ. In acéstă comună de nu aveamŭ pe bravulŭ preotŭ Mădincea, care la alegere, ca şi după alegere a făcutŭ şi din nópte ḑiuă, trebuia sĕ vedemŭ poporulŭ în tabĕra inimică.

La întêmpinarea deputatului nostru numai notarii lipsiau, până cândŭ pretorele ca omŭ cultŭ însuşĭ a fostŭ de faţă şi la banchetŭ, éră în Iamŭ a făcutŭ visită deputatului.

Nu sciu lipsa de cultură, frica de domnii ḑilei sĕu mustrarea de consciinţă i-a făcutŭ a absentá de a dá onorulŭ cuvenitŭ deputatului cercualŭ şi aşa şi a lorŭ, cu tóte că se vorbesce, că chiar pretorele a făcutŭ atentŭ antistiile pentru sprijinulŭ de a fi primitŭ serbătoritorulŭ conformŭ dorinţei poporului. E tristŭ în adevĕrŭ, că în tóte comunele auḑiai vaiete asupra notarilorŭ comunalĭ, carĭ deşi ca aleşĭ pe viaţă trăiescŭ din sudórea bietului poporŭ, tractéză în modŭ necuvenitŭ cu bietulŭ ţĕranŭ, ba încă dela alegere încóce, încercă a-şĭ arĕtá influinţa ca domnĭ şi nu ca binevoitorĭ ai poporului. Ar fi de doritŭ, ca sĕ se restabiléscă armonia, şi în locŭ de a persecutá pe cei ce şi-au datŭ votulŭ lui Babeşŭ a-i lăudá ca pre cei ce şi-au făcutŭ şi priceputŭ datorinţa ca civĭ şi patrioţĭ.

In fine mai adaugŭ că iubitulŭ deputatŭ dela Jam reîntornându-se ca óspe la casa ospitală a advocatului Roşiu, Lunĭ în 10 Iulie s. t. cu trenulŭ de seră a plecatŭ la familia Mocioni promiţêndŭ, că la unŭ timpŭ potrivitŭ va veni érăşĭ spre a percurge şi celelalte comune petrecêndŭ atuncĭ vre-o trei sĕptămânĭ între poporŭ, că aşa convenindŭ câte cu unulŭ şi putêndŭ ascultá pe fiecare sĕ-şĭ noteze neîndreptăţirile şi dorinţele poporului.

Pădureanulŭ.

Societatea »TRANSILVANIA«

Distribuţiune de stipendiu (bursă).

Stipendiulŭ »A. Papiu Ilarianŭ« în sumă de 1600 lei anualŭ fiindŭ liberŭ cu incepere dela 1 Octob. 1884 înainte, se aduce la cunosciinţa doritorilorŭ de alŭ obţine.

Acestŭ stipendiu este destinatŭ pentru studie la o „academiă de comerciu.“ Sunt admişĭ la concursŭ numai tinerĭ românĭ de peste Carpaţĭ.

Doritorii a obţine acestŭ stipendiu vorŭ înaintá cererile lorŭ inscrisŭ cătră »Comitetulŭ Societăţii Transilvania, Bucuresci, strada Plantelorŭ Nr. 24.,“ celŭ multŭ până la 25 Augustŭ a. c. st. v. şi le vorŭ însoţí de următórele acte:

1. Certificatulŭ de botezŭ. 2. Certificatŭ, că a terminatŭ liceulŭ şi a depusŭ bacalauriatulŭ (maturitatea), sĕu a terminatŭ o scólă reală orĭ comercială secundară. 3. Certificatŭ de paupertate. 4. Sĕ-şĭ ia îndatorirea a se conformá dorinţei esprimate prin art. 4 din statute, de a-şĭ aplicá cunoscinţele în partea locului, şi în fine a 5-a sĕ-şĭ ia îndatorirea, că la terminii preveḑuţĭ în programa academiei unde va fi trimisŭ sĕ-şĭ facă neapĕratŭ esamenele. Neîndeplinirea acestei îndatorirĭ atrage după sine perderea stipendiului.

NB. Onor. redacţiunĭ ale ḑiarelorŭ române cu deosebire cele de peste Carpaţĭ suntŭ rugate sĕ bine voéscă a reproduce presenta publicaţiune de concursŭ.

Preşedintele Societăţii: Gener. G. Adrianu.

Secretarŭ: D. Precupŭ.

Colera în Franţa.

In ţinuturile de prin prejurulŭ Marsiliei starea lucrurilorŭ merge spre mai rĕu, căcĭ începŭ a se arăta totŭ mai multe casurĭ de coleră. In Saint-Anne a muritŭ o fetiţă de 14 anĭ, patru césurĭ după ce bĕuse două pahară de apă rece. — 339 de arestaţĭ au fostŭ liberaţĭ din pricina colerei; ér criminalii, ce se arestéză de aicĭ încolo se supunŭ unei isolărĭ de 10 ḑile. — De altfelŭ pentru ajutorarea şi îngrijirea bolnavilorŭ se iau mĕsurĭ totŭ mai energice. Unŭ numĕrŭ mare de sudenţĭ în medicină au sositŭ în Marsilia, oferindŭ de voe serviciulŭ lorŭ. Temperatura este în umbrá 38 grade Celsius.

x

Doctorulu Ónimus, care a fostŭ în Marsilia, spune că, afară de colera asiatică adusă din Toulon, mai e acolo şi colerina şi colera nostras, carĭ îşĭ au isvorulŭ în necurăţeniile oraşului; ba acéstă din urmă, colera nostras, după resultatele cercetărilorŭ profesorului Auisel, esistá în Marsilia chiar mai înainte de a se ivi colera in Toulon. Senatorulŭ Barne încă povestesce, că faţa oraşului s'a schimbatŭ cu totulŭ, de când e bântuitŭ de epidemiă.

x

Din Lyon se scrie, că şi acolo s'au arĕtatŭ câteva casurĭ de coleră. Hotelurile oraşului suntŭ îndesate de fugarĭ din Toulon şi Marseille.

x

Călĕtorii, carĭ vinŭ din locurile bântuite de epidemiă şi trecŭ peste Italia, sĕ ajungă în Tirolulŭ sudicŭ, sunt supuşĭ la a doua carantină în Ala. Pe la Ponteba graniţele sunt încă deschise; dar şi numĕrulŭ călĕtorilorŭ carĭ trecŭ pe aicĭ este neînsemnatŭ. De asemenea şi transporturile de póme, ce pe astă vreme se făceau în mare mĕsură din Italia spre Viena, s'au micşoratŭ fórte multŭ.

x

Din Padua se scrie, că toţĭ călătorii, carĭ sosescŭ acolo se supunŭ unei desinfectărĭ. »Alta Italia« a protestatŭ prin direcţiunea sa pentru astă „împedecare« a comunicaţiunei.

x

Ministrulŭ germanŭ Gossler a datŭ ordinŭ tuturorŭ comunelorŭ cu privire la împedecarea colerei. Toţĭ călătorii venindŭ din Franţa trebue sĕ se supună unei cercetărĭ medicale la staţiunile din graniţe; bolnavii trebue isolaţĭ in grabă; apoi trebue formate comitete sanitare şi peutru locurĭ in carĭ nu stau mai mulţĭ, decâtŭ 500 locuitorĭ.

x

Vestitulŭ epidemiologŭ, profesorulŭ Drasche se esprimă într'unŭ articulŭ astfelŭ despre starea actuală a epidemiei, întemeiându-se pe datele de până acum: »Ţĕrile mai apropiate si mai depărtate de graniţele Franciei suntŭ acum cu multŭ mai puţinŭ amenințate de pericolulŭ colerei, decâtŭ mai 'nainte cu câteva sĕptămânĭ, cândŭ se vestì cu aşa grabă că epidemia ar fi isbucnitŭ în Tirolŭ. Colera nu progreséză mai de locŭ sĕu prea puţinŭ şi prea încetŭ chiar şi pe terenulŭ, pe care deja s'a făcutŭ stăpână. Póte că prin acésta se dovedesce, ce desŭ s'a întêmplatŭ în ultimile decenii, nĕsuinţa hotărită a epidemiei de a rĕmâne localisată.

»La staţiunile italiene Chiasso Bardonéche şi Ventimiglia, unde s'au grămăditŭ mii de fugarĭ veniţĭ din Toulon şi Marsilia, epidemia nu se pronunţă, cu tóte că împrejurările acelorŭ locurĭ suntŭ prea puţin favorabile unei bune stărĭ sanitare. In Saluzzo din Piemont nu putemŭ presupune că se va lăţí colera, cu tóte că trei casurĭ s'au ivitŭ şi acolo. Elveţia şi Tirolulŭ, în carĭ s'au refugiatŭ multă lume din Francia sudică, se bucură de cea mai bună stare sanitară. Intre Toulon şi Marsilia s'au ivitŭ casurĭ de coleră numai icĭ şi colo pe câte o corabiă, şi nu pe uscatŭ, pe ţĕrmurĭ. Chiar şi casurile de colera nostras, care de altfelŭ se arată desŭ cândŭ sunt căldurĭ marĭ, ca acuma de pildă, sunt fórte rarĭ. Astfelŭ nădejdea, că vomŭ rĕmânea feriţĭ de astă dată de epidemiă este bine intemeiată.“

Diverse.

Bătaie în vreme de pace. — Nu departe de Strassburg se află satulŭ Eckbolsheim, în care-o sĕptămână a trecutŭ de atuncĭ — se petrecŭ urmĕtórea întêmplare. Trei suboficerĭ şi doi soldaţĭ de rêndŭ petrecéu cântândŭ în ospĕtăria satului. Cântecele lorŭ aţîţară mânia duorŭ flăcăi ce erau acolo, în aşa mĕsură, că ei începură a batjocorí şi a amerinţá pe ostaşĭ, până ce hangiulŭ îi scóse din casă şi-i aşeḑà înaintea uşei. Năcăjiţĭ îşĭ căutară ei şi alţĭ tovarăşĭ, veniră sĕ batjocurésca érăşĭ pe ostaşi, ér când aceştia se ridicară sĕ plece, ei aruncară cu petri după dînşii. Intr'aceia o patrulă pornită din portulŭ Wolfisheim sosì şi arestà pe neastêmpăraţii feciorĭ. Omenii satului se strînseră atuncĭ repede amerinţândŭ pe soldaţi; ér' unulŭ dintre arestaţĭ cercà să se smulgă cu puterea din mânile lorŭ. Suboficerulŭ, care îi conduce poruncì sĕ descarce armele; înpuşcară cincĭ inşĭ şi tóte cincĭ glónţele merseră — nu în golŭ. Hangiulŭ, ce sta la uşă, fù nimeritŭ în mână; unŭ omŭ, ce stá lângă elŭ, în genunchĭ, alţĭ doi totŭ în picióre şi chiar şi suboficerulŭ conducĕtorŭ fù lovitŭ în şoldurĭ cu atâta înverşunare, încâtŭ după unŭ césŭ murì. Cine sapă gropa altuia, cade elŭ în ea!

*

Romanulŭ unei femei. — Ḑilele acestea s'a împuşcatŭ într'unulŭ din suburbiile Vienei modista Matilda Hess. Acéstă femeă a fostŭ fiica unui avutŭ fabricantŭ din Boemia şi s'a măritatŭ după unŭ tênĕrŭ dintr'o casă fórte avută, dar care-şĭ mâncase mai tótă parté sa de avere. Elŭ, după ce s'a însuratŭ, s'a apucatŭ să prăpădescă nu numai restulŭ din averea sa, ci şi pe a neveste-si. Vĕḑêndŭ biata femeă pericolulŭ, zorì pe bărbatulŭ sĕu să scape ce sĕ mai póte scăpa. Aşa s'a întêmplatŭ, şi cu puţina stare scăpată de ruină veniră la Viena. Aci deschise sêrmana femeă unŭ comerciu de mode. Insĕ bărbatulŭ totŭ nu s'a îndreptatŭ, ci a adusŭ pe nevastă-sa la sapă de lemnŭ şi apoi a părăsit'o — Ea s'a luptatŭ căţĭ-va anĭ cu lipsa şi cu nĕcasurile şi adevĕrata ei stare n'a descoperit'o nimĕrui, ci ḑicé: »Sum fórte nefericită. Nu-sŭ nicĭ fată, nicĭ nevastă, nicĭ vĕduvă, pentru ce sĕ mai trăescŭ?« Două ḑile după aceea a fostŭ aflată mórtă de împuşcătură. In locuinţa ei nu s'a aflatŭ nicĭ unŭ cruceriu.

*

Betrêneţe. — In anulŭ mântuirei 1635 murĭ în Londra unŭ bĕtrênŭ, ce nu avea nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ, decâtŭ 152 anĭ şi încă 9 lunĭ pe deasupra. Minunatulŭ bătrênŭ se numia Toma Parr. Se născuse pe moşiile contelui Arundel, trăise cumpĕtatŭ, lungindu-şĭ în acestŭ chipŭ traiulŭ. Pĕcate din fire nu avea bĕtrênulŭ, decâtŭ numai unulŭ — dragostea, arḑ'o foculŭ! Când erá de 88 de anĭ se însurà ântâia óră, şi-şĭ luà de nevastă o fetiţă s'o sorbì cu ochii. Trăì cu ea în pace şi bine 32 anĭ şi după ce murí, se însurà éră-şĭ bĕtrênulŭ de 120 de anĭ. Nu-i plăcea văduvia. Şi apoi lucru naibei şi a doua nevastă îlŭ plăcea sĕ móră, parcă nu erá elŭ celŭ mai bĕtrânŭ între toţĭ. Cândŭ erá de 130 anĭ Toma îmblătia încă grâu şi erá tare harnicŭ. Mai târḑiu îşĭ perdù vederea şi fu adusŭ la stăpânu-sĕu în Londra, unde-lŭ întâlni şi pe elŭ mórtea. Parr a trăitŭ în trei vécurĭ: 17 anĭ în véculŭ alŭ 15-lea, alŭ 16-lea vécŭ întregŭ şi 35 de anĭ într'alŭ 17-lea vécŭ; ér după împărţéla nóstră a istoriei s'a născutŭ în evulŭ mediu, cu unŭ deceniu înainte de descoperirea Americei şi a muritŭ în evulŭ nou. Câte întêmplărĭ nu a vĕḑutŭ Toma rostogolindu-se de odată cu vremea pe dinantea ochilorŭ sĕi!!...

*

Legendă. — Ca sĕ se scie de unde şi de când au începutŭ ómeii a'şĭ face şi a bea cafea, scriemŭ: In anulŭ domnului 1258, dervişulŭ Hagi-Omar fù isgonitŭ din mânăstirea sa Mocca şi, ca sĕ nu rĕmâiă pe drumurĭ, se duse sĕ 'şĭ caute adăpostŭ într'o pescere din munţii vecinĭ. Aicĭ trăia elŭ mai cu rĕdăcinĭ, mai cu erburĭ, mai cu póme, în scurtŭ, cu ce putea bietulŭ omŭ. Dar, ca sĕ schimbe mâncările, s'apucà odată sĕ culégă fructele unui mărăcine cu numele »cava.“ Isgonitulŭ dervişŭ găsì. că prăjindŭ bóbele le face şi bune de mâncatŭ şi outritóre. Şi aşa îi venì în minte sĕ le piseze între petrii, sĕ le pună sdrobite în apă şi aşa sĕ le bea. Şi, zĕu cu astă mâncare îi mergea bine dervişului atâtŭ de bine, că vĕḑêndu-lŭ odată foştii lui tovarăşĭ se mirară de sănĕtatea şi vioiciunea lui, — ei sĕ aşteptară sĕ'lŭ vaḑă sĕu mortŭ, sĕu prăpăditŭ ca vai de elŭ de fóme şi de sete. Amarŭ le spuse cum trăesce şi ei se duseră 'n ruptulŭ capului sĕ spună şi căpităniei lorŭ. Acesta, ca toţĭ ómenii din vremea şi locurile acelea, socotì întêmplarea de o minune a lui Allah, se induplecà sĕ erte pe Omar, îlŭ chemà éră la mănăstire — şi învĕţà şi elŭ şi ceialalţĭ toţĭ cum se făcea caféua. Ca sĕ aibă însĕ şi alţii folosŭ de »cava« — totŭ omŭ bunŭ dervişulŭ — vestì stăpânireí din Mocca despre descoperirea lui Omar, şi stăpânirea — totŭ rea stăpânirea ca'n totŭ loculŭ şi'n tótă vremea — puse strajă ţinuturilorŭ cu »cava.“ Destulŭ, că din omŭ în omŭ aflà tótă lumea şi mai pe căpătate mai pe cumpĕrate totŭ insulŭ îşĭ gătea cafea! — Astă poveste, e poveste turcéscă. Dar sĕ nu uitŭ, legenda mai spune că Hagi-Omar s'a pusŭ şi stă acum între sfinţĭ — şi aşa se şi cade după tótă dreptatea, că ce-a făcutŭ bine a făcutŭ bietulŭ Hagiu!...

Heliominiatura.

Amŭ anunţatŭ într'unulŭ din numerii trecuţi, că d. Schnapek a sositŭ aci din Bucurescĭ şi primesce elevĭ şi eleve, ca sĕ'i instruiască acéstă artă. Precum ne-a asiguratŭ artistulŭ, orĭ cine póte învĕţa arta picturei-heliuminiature în 2 lecţiunĭ, fără sĕ posédă cunoscinţe pregătitóre în pictură sĕu desemnŭ.

Acéstă artă, de a luá prin mijlocirea fotografiilorŭ cópii fórte naturale pe sticlă în colorĭ vii, d. Schnapek o posede în deplină mĕsură şi învaţă pe orĭ cine a o posede pentru unŭ micŭ onorarŭ. Lucrărĭ de a-le d-lui Schnapek şi de ale elevelorŭ sale se potŭ vedea espuse în librăria d-lui Zeidner. D. Schnapek, care va stá numai câteva ḑile aci, locueşte în hotelulŭ »Union,« camera Nr. 15. Se găsesce acasă în fiecare ḑi da la órele 1—3 d. a.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 21 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.10
Rentă de aurŭ 4% . . .	91.70
Rentă de hârtiă 5% . .	88.55
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	118.05
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonurĭ rurale ungare . .	101.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.60
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50
Bonurĭ rurale transilvane	101.—
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	115 10
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	114.90
Renta de hârtiă austriacă	80.60
Renta de arg. austr. . .	81.55
Renta de aurŭ austr. . .	103.30
Losurile din 1860 . . .	135.20
Acţiunile băncei austro-ungare	857.—
Act. băncei de creditŭ ung.	303.—
Act. băncei de creditŭ austr.	301.50
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.67
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.55
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 7 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump.	$93\frac{1}{2}$	vênd.	$94\frac{3}{4}$
Renta rom. amort. (5%) . .	»	$95\frac{1}{2}$	,	——
» convert. (6%) . .	»	97	»	$97\frac{1}{2}$
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	34	»	——
Credit fonc. rural (7%) . .	»	102	,	——
» „ „ (5%) . .	„	$90\frac{1}{2}$	„	—
» » urban (7%) . .	»	101	,	105
» » , (6%) . .	»	98	»	—
» . » (5%) . .	»	$87\frac{1}{4}$	»	——
Banca naţională a României	,	1370	,	1420
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	,	328.	,	354
« » . Naţională . .	,	244	»	—
Aurŭ	,	4 35.	,	.—
Bancnote austriace contra aurŭ	,	2.07.	,	2.09

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 22 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.15	Vênd.	9.18
Argint românesc	»	9.10	»	9.15
Napoleon-d'orĭ	»	9.66	»	9.68
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.96
Imperialĭ	»	9.90	»	9.96
Galbenĭ	»	5.63	»	5.67
Scrisurile fonc. »Albina« . . .	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.			

Numere complete din „Gazetă“ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

Acei domnĭ abonaţĭ ai noştri, carĭ au plătitŭ preţulŭ abonamentului pe una jumĕtate de anŭ séu pe unŭ anŭ, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugaţĭ a ne trimite diferenţa preţului urcatŭ dela 1 Aprile c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAŢIA „GAZ. TRANS.“

Tipografia Alexi Braşovŭ.